

تاثیر معماری اقلیمی و توسعه پایدار در پارک‌های علم و فناوری

حمیدرضا شیخ انصاری^{۱*}، عباس نتاج انصار^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ژئوتکنیک دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی (ham.sheikhansari.eng@iauctb.ac.ir)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب (st_a_nattajansar@azad.ac.ir)

چکیده

یکی از پایه‌های اقتصاد در اغلب کشورها پارک‌های علم و فناوری می‌باشد. لزوم استفاده از این پارک‌ها به عنوان یک اهرم علم افزا باعث رشد و شکوفایی اقتصادی می‌گردد. درک محیط طراحی این پارک‌ها باید به گونه‌ای باشد که استفاده از توانایی‌های محیط و منابع انرژی محلی امکان‌پذیر گردد. توسعه پایدار نیز فرایندی است در استفاده از منابع، هدایت سرمایه‌گذاری‌ها، جهت‌گیری توسعه فناوری و تغییرات نهادی که در گرو رشد اقتصادی باعث افزایش رشد علمی و عملی کشورها در تمامی زمینه‌ها می‌گردد. این مقاله سعی بر این دارد که با تعریف توسعه پایدار و با استفاده از چند مثال به نقش آن در پارک‌های علم و فناوری بپردازد.

واژه‌های کلیدی: پارک علم و فناوری، توسعه پایدار، رشد اقتصادی، معماری

۱- مقدمه

پارک‌های علم و فناوری نتیجه فرآیندهای نوآورانه محققان در راستای تولید ثروت و به کارگیری ذهن‌های خلاق در سطوح ملی و منطقه‌ای با شروع عصر تکنولوژی، تولید و ارتباطات در دهه ۱۹۸۰ میلادی بوجود آمدند [2]. پارک فناوری، سازمانی است که بوسیله متخصصین حرفه‌ای اداره می‌شود و هدف اصلی آن افزایش ثروت در جامعه از طریق تشویق، و ارتقاء فرهنگ نوآوری و افزایش قدرت رقابت در میان شرکت‌هایی است که با اتکال بر علم و دانش در پارک فعالیت می‌کنند.

۲- رشد اقتصادی

قدرت رقابت‌پذیری کشورها، شرکت‌ها و موسسات که پیش از این با شاخص‌هایی مانند سرمایه‌های ملی، طبیعی و جغرافیایی سنجیده می‌شد، امروزه با ظرفیت آن‌ها در نوآوری ارزیابی می‌گردد که منجر به رشد اقتصادی می‌شود [1]. مولفه‌های مهم و تاثیرگذار در رشد اقتصادی عبارتند از:

*افزایش سرمایه یا نیروی کار

*افزایش کارایی و بهره‌وری عامل تولید و راندمان اقتصادی

*بکارگیری ظرفیت‌های احتمالی استفاده نشده در اقتصاد

رشد اقتصادی در پارک‌های علم و فن‌آوری که یک شهر دانش بنیان و یک مرکز رشد محسوب می‌گردد، دارای نقشی متفاوت در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه است که به صورت شکل ۱ نمایش داده شده است [3].